

Nr 188.

Av herr **Bengtsson**, *angående vidtagande av åtgärder för sänkning av apotekens läkemedelspriser.*

1907 hemställde riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t att »låta allsidigt utreda, huru vid 1920 års utgång apoteksväsendet i riket bör lämpligen ordnas».

Enligt justitieombudsmannens ämbetsberättelse till årets riksdag har denna riksdagens hemställan ännu ej behandlats ytterligare sedan år 1924 (jämför nämnda ämbetsberättelse till 1933 års riksdag). Justitieombudsmannen omnämner dock icke innehållet i kungl. brevet av den 7 febr. 1936.

1926 års riksdagens revisorer hemställde, att apotekens läkemedelspriser måtte sänkas, en hemställan som upprepades av 1930 års revisorer, vilka båda framställningar ävenledes blevo respektive riksdagars beslut.

Frågan om fortsatt sänkning av dessa priser är emellertid alltjämt beroende på Kungl. Maj:ts prövning enligt justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1937 års riksdag. Härvid inbegripes icke de sänkningar av apoteksprisen, som skedde den 7 dec. 1928, 26 sept. 1930 och 2 okt. 1931.

Jag har vid olika tillfällen sökt fästa riksdagens uppmärksamhet på denna angelägenhet och dymedelst skapa respekt för riksdagens framställningar på detta område.

Under tiden har på alla sätt sökts säkerställa apotekens »inbördes vinstreglering» samt nu senast upprättande av en fond »för reglering av läkemedelsprisen m. m.» Fonden skall emellertid i första hand utgöra en säkerhetskanal för apoteksinnehavare vid nedgång i omsättningen. För dessa regleringar uttagas s. k. allmänna avgifter.

Oberoende av om denna särbeskattning är överensstämmande med grundlagens bud, kan man icke underlåta uttrycka en förundran över, att dessa apotekens »allmänna avgifter» även utgå på omsättningen av fria handelsvaror.

Redan för halftannat decennium sedan ifrågasatte apotekarsocieteten lagligheten av, att apoteken administrativt ålades att avlåta avgifter till apoteksinnehavarnas pensionering. Apotekarsocieteten förmenade, att riksdagen när som helst kunde upphäva detta åliggande (apotekarsocietetens skrivelse nr 2 av den 25 jan. 1923).

När dessa »allmänna avgifter» även beröra apotekens avkastning å fria handelsvaror och således icke blott å apoteksprivilegierade apoteksvaror och -gifter, ligger den tanken snubblande nära, att dylika allmänna avgifter utan vidare skulle kunna administrativt bestämmas att utgå av avkastningen även i affärsrörelse, som icke är privilegierad, d. v. s. i fri handelsrörelse på dess fria varor för något visst reglerande ändamål.

Emellertid ha nu dessa senaste »allmänna avgifter» alldeles bragt vid sidan riksdagens hemställan om skyndsamma åtgärder att verkligt sänka läkemedelsprisen å apoteken. Detta förhållande är icke önskvärt.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om snara åtgärder för sänkning av apotekens läkemedelspriser.

Stockholm den 18 januari 1937.

Emil Bengtsson.